

№76-77

Всім.pptx
Нова українська школа

П'єса-казка. Н.Осипчук «Стрімкий, як вітер» (скорочено). Дія третя.

Мета: продовжувати знайомити учнів з творами українських письменників; удосконалювати навички правильного виразного читання; розвивати зв'язне мовлення, уяву, фантазію учнів, збагачувати словниковий запас, розширювати світогляд учнів, виховувати любов до природи, рідного слова.

Сьогодні
20.02.2023

Повідомлення теми уроку.

Сьогодні на уроці ми продовжуємо досліджувати п'єсу-казку Наталії Осипчук «Стрімкий, як вітер».
Дізнаємось, як далі розвивались події, будемо вчитись пояснювати вчинки героїв.

СТРІМКИЙ, ЯК ВІТЕР

П'єса-казка на чотири дії (скорочено)

Д і й о в і о с о б и:

Роман, хлопчик, який пересувається на візку.

Мама Романа.

Дельфін.

Дресирувальник.

Михайло, здоровий хлопчик.

Дія третя

Дельфін і Роман пливуть разом. Роман прислухається до його крику, ніби хоче опанувати мову дельфінів.

Роман (у захваті). Я пливу! Я тримаюся руками за плавники Дельфіна! Ніколи не був таким щасливим! Звідки ти прийшов до нас, Дельфіне? Навчи мене своєї мови. Хочу тебе розуміти!

Роман. Я читав, що на небі дорогу підказує зірка, а в морі — стрімкий дельфін! Про це було відомо дуже давно кожному капітанові. А ще дельфіни рятували людей. Ти бачиш, як мені погано, ти відчуваєш це своїм серцем...

Дельфін (співає).

Я хочу, щоб раділи ви зі мною,
були щасливими і на землі, і в морі!
Тримайся міцно за мої плавці!

Злітаймо до небес, де нам всміхнуться зорі!

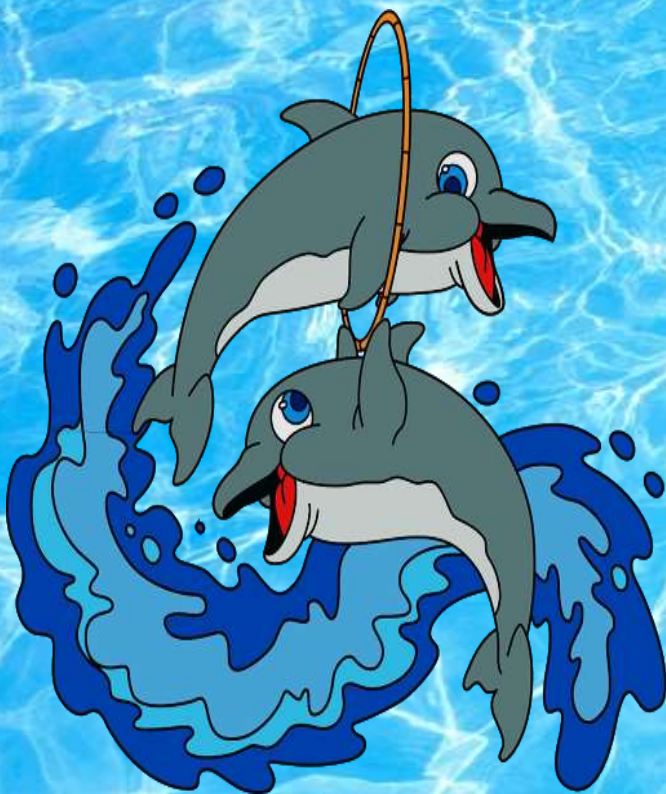

Роман (*радісно*). Полетіли! Все вище й вище підіймаємося на хвилі! Отак, друже, плавати я вмію, а ходити — ні. Хоча я стараюся, я дуже стараюся! Я з усіх сил підтягуюся на руках, намагаючись перенести всю силу на ноги... Та поки що мені вдається лише трохи відірватися від візка...

Дельфін. Міцніше тримайся за мене, за мої плавці, Ромчику! Я тебе покатаю, а ти

зміцнієш, ось побачиш! Знаєш, скільком дітям я допоміг?

Роман. Знаю, мені про тебе розповідали. Ти завжди готовий прийти на допомогу, хоча люди не завжди це цінують.

Гей, розумнику, Дельфіне,
Для дітей ти просто диво!
От лишень моя порада —
І про себе треба дбати.

Дельфін (*наспівує*). І про себе треба дбати, і себе не забувати... А знаєш, Ромчику? Мені в радість — допомагати дітям, аби вони були здоровими!

З'являється стурбована мама Романа.

Мама Романа. Романе, що трапилось? Ти плачеш?

Роман (*сумно*). Не хвилюйся, мамо, це не сльози. Це бризки води. Я тихенько запитав у Дельфіна, чому він засумував, а він...

Дельфін. Я пригадав солоні хвилі справжнього, живого моря. Пригадав, як грався з друзями — дельфінами, як ми разом супроводжували кораблі...

Роман. Я читав про твої пригоди, Дельфіне. Я знаю, що ти зі своїми друзями завжди поспішаєш людям на допомогу.

Дельфін. Пригадую сонячний день, коли ми бавилися у морі, гойдалися на хвилях. Чую крик чайок, подих свіжого вітру. Як я любив

наздоганяти вітер, друже! Друзі завжди дивувалися, звідки у мене така витривалість! Я був стрімкий, як вітер!

Роман. Мамо! А ми, люди, чим віддячуємо дельфінам за їхню любов і відданість?

Мама Романа. Ромчику, але дельфіни настільки товариські, що їм добре серед людей.

Роман. Мамо, ти чуєш його тривожний

крик? Я знаю, про що мріє Дельфін! Він прагне повернутися в море, щоб знову радіти життю! Відпустіть його на волю, люди!

Дресирувальник. Це неможливо, Романе! Але ти не думай, що йому тут погано. Бачиш, скільки захоплених дітей довкола? Вони радіють, коли бачать цього розумного Дельфіна, а він так само радіє, як і ми з тобою.

Дельфін. Одного разу, коли ми плавали у

відкритому морі, натрапили на рибальський човен, який зазнав аварії. Цей погляд рибалки, який молив про порятунок, я ніколи не забуду.

Роман. І ти врятував його, Дельфіне? Взяв на свою спину, а той обхопив тебе і міцно тримався за плавець?

Дельфін. Ми врятували всіх рибалок, швидко домчали їх до берега...

Роман. Якби люди розуміли твою мову,

вони всім би розповіли про цю дивовижну історію.

Дельфін. Я трохи стомився, Ромчику, трошки відпочину...

Кімната. Роман дивиться телевізійну програму.

Мама Романа. Синку, ти знову засмучений. Чому?

Роман. Мамо, ти тільки послухай! Передавали, що днями в американському

дельфінарії стався жахливий випадок! Дельфін поранив свого дресирувальника. Ніхто не міг повірити, як таке можливо? Адже люди звикли, що дельфіни — розумні та добрі створіння, віддані людям. Чому так сталося, мамо?

Мама Романа. Тут, біля моря, дельфінам нічого не загрожує, вони перебувають у звичному для них середовищі. А наш Дельфін — він такий добрий, допоміг багатьом дітям стати на ноги.

Роман. Ні, мамо, поїдемо звідси! Я не хочу більше плавати в дельфінарії! І потім, Дельфін мені про все розповів! Він довірив свою таємницю!

Мама Романа. Ромчику, ми не можемо поїхати, бо ти маєш подумати про всіх нас! Про всіх людей, які вірять у тебе!

Роман. Мій світ трішечки відрізняється від світу здорових людей. Може, тому я зрозумів настрій мого друга Дельфіна? І навіть зрозумів його мову?

Сьогодні
20.02.2023

Прочитайте слова, правильно ставте наголос.

дельфіна́рій
дреси́рувальник
риба́льський
плаве́ць
дивови́жну
засм́учений
створи́ння

Сьогодні
20.02.2023

Читання твору учнями. Бесіда за змістом тексту з елементами
вибіркового читання.

- ❖ Хто бере участь у третій дії?
- ❖ Прочитайте третю дію за ролями.
- ❖ З'ясуйте, скільки треба виконавців.
- ❖ Як краще передати інтонацію, жести, репліки кожної дійової особи?

Сьогодні
20.02.2023

Вправа «Займи позицію».

Займи позицію

Чому Роман вирішив повернутися додому?

Хотів полегшити
долю Дельфіна.

Відчув, що все
одно не стане на
ноги.

Зрозумів, що
дельфіни мають
жити на волі.

**Підручник с.111-114.
Прочитайте третю дію
п'єси. Оберіть епізод
для переказу та
перекажіть його.**

